Hlava pomatená - Načas

Byla noc a teď mi náhle svítá
kdes tak dlouho byl a prý tady mě máš
smůlu mám nebo máš těžko říct tak tě tedy vítám
a až zas odejdeš nezapomeň vrátit klíč

Byl jsi tu chvíli tam já zůstala jsem sama
ke slovu samota marně hledám rým
všeho prý do času říkají pomalu si přivykám
na smutek prázdných rán když se probouzím

RF: A tak jdu dál kolem lhostejných co si nevšimnou až to zamrazí
jejich tváře nevnímám tváře které tvoří stín

Hlava pomatená která neví kam jít
hlava popletená co si plete pláč a smích
bude asi má hlava ztřeštěná

Hlava pomatená která neví kam jít
hlava popletená co si plete žár a sníh
k čemu ten tvůj splín když dávno víme svý

Už jsi snad všechno řek měj se fajn
a smiř se s tím
že dnes tvým krásným lžím těžko uvěřím
Nač si lhát vzpomínat je to pryč
krev ve spáncích buší
a ticho přerývají jen padající slzy